

"Blow Up (deel 4)"

De stilte in het atelier irriteerde hem. Hij zette de Philips vier sporen bandrecorder aan met opnames van de Rolling Stones. Het eerste nummer was het melancholieke 'Ruby Tuesday'.

Het riep bij hem gevoel van het moment toen hij Cat voor de eerste keer voorzichtig en schuchter in zijn armen nam alsof zij breekbaar vaatwerk was en oneindig kostbaar.

Vrouwen waren cryptogrammen.

Kruiswoordpuzzles.

Gecodeerd. Encryptie. Onoplosbaar. Waar was de nieuwe steen van Rosetti om haar geheim te ontsluiten?

De hele nacht had hij van ontroering niet geslapen toen zij naast hem lag.

Vierentwintig jaar oud en pas voor de tweede keer een hele nacht met een aantrekkelijke, ontwikkelde, intelligente, artistiek ogende, goed geklede en smaakvol in de make up gezette vrouw door gebracht.

Geen opzienbarende prestatie. Een laatbloeiër. Nog net geen droogbloeiër.

Zijn verlegenheid was een drempel die bijna niet te nemen was.

Niet lang daarna vertelde zij dat ze nog een minnaar had.

Een gehuwde student medicijnen.

Hij deed al meer dan tien jaar over zijn studie op kosten van paps.

Om indruk te maken op de dames, gezeten op Amsterdamse terrassen, bereed hij een Harley Davidson omdat de Harley in het boek 'Ik Jan Cremer' een rol speelde.

De vrouwelijke bevolking van het halve Leidseplein had hij in bed getrokken in zijn vrije tijd om de vrouwelijke anatomie beter onder de knie te krijgen.

Veld ervaring op doen.

Hij wilde zich in gynaecologie gaan specialiseren. Voorlopig was zijn voornaamste studiegebied de praktisch klinische anatomie van het borst-buik-bekken gebied van de jonge, uitgaande vrouw.

Zijn kennis van de snijkunde beperkte zich tot een bepaalde snee.

Zijn professor snijkunde had hem een vette knipoog gegeven en gezegd: 'Wel lekker, hè, gynaecologie, de hele dag kuttenkijken en er nog voor betaald krijgen ook! Zorg maar eerst dat je de praktijk onder de knie krijgt, dan praten we verder!'

De leergierige student had flauw geglimlacht. Hij was niet van zijn plan af te brengen.

The first cut is the deepest. De tweede al minder en bij de derde ben je immuun.

Ze vond het heel normaal dat die student medicijnen alles pakte wat los en vast zat.

Soms mocht ze achterop de Harley. Een motor was alleen voor de non-conformisten onder de studenten geschikt, beweerde ze. Vooral als ze een rijke pappie hadden die regelmatig af schoof.

Ze leefde in de twintigste eeuw, niet in de middeleeuwen, had ze gezegd en daarom viel ze ook als toetje na de hetero hoofdmaaltijd op vrouwen met grote borsten. Als tweede keuze.

Hij begreep niet helemaal het historische verband met de twintigste eeuw en haar conclusie, maar vond bisexuele vrouwen wel spannend.

Zoals de meeste mannen. Een non was ze bepaald niet. Volgens haar eigen zeggen.

‘Wat betekent promiscuïteit in vergelijking met de moord op zes miljoen joden?’ vroeg ze.

Hij dacht er anders over.

‘Je noemt twee grootheden die niet in relatie tot elkaar staan. Je bent in moreel opzicht een relativistische denkster. Vergelijk je geen zaken met elkaar die geen enkel logisch verband hebben? Zo kun je alles goed praten!’ zei hij.

Een aanhangster van de situationistische ethiek van Camus. Ze had zijn boeken gelezen.

Camus was een profeet voor haar. Sartre God zelf. Een bewijs hoe diep de existentialistische ideeën wortel hadden geschoten in de zestiger jaren generatie zonder dat de bronnen daarvan onderkend werden door de verkondigers van vrijheid-blijheid filosofie.

De flower power generatie.

Tien jaar later waren ze verwelkt, gedrogeerd, krankzinnig, invalide of dood.

Uit het witte pakje Winnersjek draaide ze handig een sigaret.

‘Mag ik er eentje van je bietsen?’ vroeg hij.

‘Ja, zo meteen als ik klaar ben. Weet je waarom ik Winner rook?’ vroeg ze glimlachend.

‘Geen idee. Omdat je het lekker vindt? Of omdat je halve zware van de Weduwe van Van Nelle te heavy vindt? Of niet van de kleur blauw houdt?’ vroeg hij.

‘Nee, ik rook Winner omdat ik geen verliezer ben. Het is maar dat je het weet! Niet vergeten hoor!’ lachte ze.

‘Hoe weet je dat je een winner bent?’

‘Als je dat niet van jezelf weet ben je al bij voorbaat een verliezer. Ik weet het gewoon! Jij twijfelt aan alles! Dat is jouw bestaans grond! Ik ken jou tiepe. Zal je niet ver mee komen!’

Ze was overtuigd van zichzelf. In het begin vond ze niets aan sex, zei ze, maar nu kon ze er geen genoeg van krijgen. Ze was door haar vorige vriendje ontmaagd. Het eerste dat ze dacht was; is dit nu alles? Het leek hem vanzelfsprekend dat een eerste ervaring niet direct een succes was. Alleen oefening baart kunst.